

Sygnatura akt IV Ka 51/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lutego 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Mariusz Górski (spr.)
Sędziowie :	SO Sylwana Wirth SO Waldemar Majka
Protokolant :	Agnieszka Paduch

przy udziale Andrzeja Mazurkiewicza Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 22 lutego 2013 roku

sprawy **R. B.**

oskarżonego z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 7 grudnia 2012 roku, sygnatura akt II K 1375/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że wymiar orzeczonej kary pozbawienia wolności wobec oskarżonego R. B.obniża do 1 (jednego) roku

i 6 (sześciu) miesięcy;

II. w pozostałym zakresie tenże wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. R. B.(1)z Kancelarii Adwokackiej w W.516,60 złotych tytułem kosztów nie opłaconej pomocy prawnej z urzędu udzielonej oskarżonemu w postępowaniu odwoławczym;

IV. zwalnia oskarżonego od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym, zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IV Ka 51/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem R. B.uznany został za winnego, że w dniu 6 września 2012 roku w W., w województwie (...), wbrew przepisom ustawy posiadał znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci 14.36 grama amfetaminy oraz środek odurzający w postaci 0,3 grama marihuany, przy czym przestępstwa tego dopuścił się w warunkach powrotu

do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 17 września 2004 r., sygn. akt II K 856/04 za czyn z art.48 ust.1 Ustawy z dnia 24 kwietnia 1994 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 1997 r., nr 75, poz.458) na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z art.45 ust.2 ustawy z dnia 24 kwietnia 1994 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 1997 r., nr 75, poz.458) na karę roku pozbawienia wolności, które to kary weszły w skład wyroku łącznego z dnia 30 października 2007 r., sygn. akt II K 923/07, a orzeczoną nim karę łączną w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności odbył w okresie od 10 maja 2006 r. do 12 maja 2006 r., 14 czerwca 2006 r. oraz od 17 marca 2010 r. do 16 lutego 2012 r., to jest popełnienia występku z art.62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, i za czyn ten na podstawie art.62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzono oskarżonemu karę 2 lat pozbawienia wolności.

Nadto, zgodnie z treścią art.70 ust.2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeczono przepadek na rzecz Skarbu Państwa przedmiotów przestępstwa.

Wyrok powyższy zaskarżył obrońca oskarżonego zarzucając:

- 1) obrazę przepisów prawa materialnego przez błędną wykładnię art.62 ust.,2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. 2005, Nr 179, poz.1485 ze zm.), a mianowicie przyjęcie, że czyn, którego dopuścił się oskarżony wyczerpuje znamiona art.62 ust.2 cytowanej wyżej ustawy, mimo że faktycznie wyczerpuje on znamiona art.62 ust.1 cyt. ustawy;
- 2) błąd w ustaleniach faktycznych przez przyjęcie, że ilość amfetaminy wystarczająca do odurzenia jednej osoby wynosi 0,2 grama tej substancji psychotropowej, mimo iż faktycznie ilość ta waha się w granicy 0,5 grama;
- 3) rażąco niewspółmierność kary wymierzonej oskarżonemu w wysokości 2 lat pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, podczas gdy ujawnione okoliczności przestępstwa oraz postawa oskarżonego w toku całego postępowania wskazują, że wymierzona kara jest rażąco surowa.

Tym samym apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt. I przez wymierzenie oskarżonemu na podstawie art.62 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii kary wolnościowej w granicach dolnego zagrożenia ustawowego.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja zasługuje jedynie na częściowe uwzględnienie.

I tak, wbrew twierdzeniom skarżącego, Sąd I instancji po prawidłowo przeprowadzonym postępowaniu dokonał jedynie trafnej oceny dowodów, a stanowisko swe, co do sprawstwa i zawinienia R. B.przekonująco uzasadnił. W tej sytuacji, skoro Sąd Okręgowy zgadza się z Sądem Rejonowym – zbędną wydaje się ponowna analiza dowodów, gdyż byłoby to jedynie powtarzaniem trafnych, podniesionych wcześniej argumentów.

Tym samym odnosząc się wyłącznie do szczegółowych zarzutów apelacji należy stwierdzić, że chyba wyłącznie zdaniem obrońcy oskarżonego ilość amfetaminy wystarczająca dla odurzenia jednej osoby to 0,5 grama, zaś zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem Sądu Najwyższego, poglądami prezentowanymi przez doktrynę czy wreszcie przez specjalistów – medyków – ta ilość to 0,1 – 0,2 grama.

Tym samym Sąd Rejonowy przyjmując właśnie 0,2 grama zaakceptował w istocie wielkość najbardziej korzystną dla sprawcy.

Z uwagi na powyższe – kwalifikacja prawna przypisanego oskarżonemu czynu jest oczywiście trafna.

Zważywszy już tylko na powyższe, mając na względzie to, że R. B.w ostatnich dniach podjął stałą pracę zarobkową, uwzględniając, że ilość posiadanej przez niego amfetaminy nie była szczególnie wysoka, podkreślając także, iż Sąd Rejonowy popełnił oczywisty błąd (nie zaskarżony przez prokuratora) – nie powołując w postawie skazania

oskarżonego art.64§1 k.k. – Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, iż zasadnym jest obniżenie wymiaru orzeczonej względem niego kary do 1 roku i 6 miesięcy (praktycznie dolna granica ustawowego zagrożenia), nie znajdując przy tym jakichkolwiek podstaw dla zastosowania dobrodziejstwa art.69§1 k.k.

Z uwagi na powyższe – zdecydowano jak w wyroku.